

[AM2023.05.02V]

Retten i Aarhus' DOM

Dato: 27. juni 2022

Rettens sagsnr.: 15-7892/2015

Politiets sagsnr.: SAV-3100101-477

Erstatningssøgende *Erstatningssøgende* mod Anklagemyndigheden

Tilkendegivelse af 29. september 2015 er modtaget den 30. september 2015.

Erstatningssøgende var i tiden fra den 27. november 2013 kl. 17.22 til den 27. november 2013 kl. 22.48 anholdt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, samt registreringsbekendtgørelse nr. 20 af 15. januar 2013 § 117, stk. 3, jf. § 68, stk. 1.

Erstatningssøgende blev ved dom af 28. januar 2015 afsagt af Retten i Aarhus frifundet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og ordensbekendtgørelsen og dømt for overtrædelse af registreringsbekendtgørelsen.

Erstatningssøgende fremsatte ved breve af henholdsvis den 25. februar 2015 og 24. marts 2015 krav om erstatning.

Statsadvokaten har den 8. maj 2015 imødekommet kravet delvist med 3.600 kr. for frihedsberøvelse.

Rigsadvokaten har den 4. august 2015 tiltrådt statsadvokatens afgørelse.

Erstatningssøgende har den 31. august 2015 begæret sagen indbragt for retten.

Påstande

Erstatningssøgende har fremsat krav om erstatning på 381.783 kr.

Erstatningskravet er opgjort således:

1. Erstatning posttraumatisk belastningsreaktion opstået som følge af anholdelsen den 27. november 2013 eller forværring som følge af allerede eksisterende lignende skader, jf. AES' méntabel punkt J.1.3., 20 % mén	190.100 kr.
2. Erstatning for rygsmerter mv., opstået som følge af anholdelsen den 27. november 2013 eller en forværring af lignende forudbestående gener, opgjort jfr. AES' méntabel, punkt B.1.3.6., 20 % mén	190.100 kr.

3. Godtgørelse for legemsundersøgelse, foretaget den 27. november 2013, Opgjort i henhold til Rigsadvokatens dagældende takst	1.200 kr.
4. Lægeerklæring (SA17)	<u>383 kr.</u>
I alt	<u>381.783 kr.</u>

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse.

Sagens oplysninger

Af anmeldelsesrapport af 27. november 2013 fremgår blandt andet:

"Kl. 1722 blev Erstatningssøgende anholdt, sigtet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, idet han tre gange på offentlig vej havde råbt "IDIOT" til undertegnede. Sigtede pacificeret ved brug af den fornødne magt, hvorefter han blev ilagt håndjern og gjort bekendt med anholdelsestidspunktet.

...

Kl. 1752 ankom vi til politigården, hvor sigtede ikke ville stige ud af patruljebilen, idet han ifølge ham selv i forbindelse med anholdelsen, havde "knækket" sin arm, hvorfor han af smerte ikke kunne stige ud. Sigtede indvilligede dog slutteligt i, at stige ud af patruljebilen, hvilken han gjorde uden problemer, hvorefter han blev fremstillet for sagslederen Person1, i hvis overværelse den endelige visitation fandt sted.

Under visitationen af sigtede ømmede han sig og beklagede over smerter i venstre arm, som han holdt helt stift frem for kroppen. Til sidst i visitationen kunne sigtede dog bruge begge sine arme til at afklæde sig sine bluser, bukser og underbukser, hvortil undertegnede påpegede, at det gik bedre med armen. Sigtede ømmede sig nu igen og holdt sin højre arm stift frem."

Det fremgår af afhøringsrapport af erstatningssøgende den 27. november 2013 blandt andet:

"Sigtede gik nu ud af sin bil og sagde til betjenten, at det ikke var fair at det tog så lang tid og han kaldte igen betjenten for en idiot. Betjenten tog nu fat i sigtedes jakke og sigtede blev ilagt håndjern. Sigtede blev nu sat ind på bagsædet af patruljebilen."

Det er fremlagt en udateret redegørelse af hændelsesforløbet, hvoraf ikke fremgår, hvem der har udarbejdet redegørelsen. Det fremgår heraf blandt andet:

"Politibetjenter tager fat i min jakke ved kraven og begynder at hive mig med bag om bilen imod patruljevognen. Uden at sige noget.

Så kigger jeg på min kone der nu også står bag om bilen men stadig et par meter væk fra mig og politibetjentene, og siger: "Kan du se hvad han gør"

hun svarer at hun godt kan se og siger : "Bare hold din ro"

Så siger jeg "Jaa, men se hvad har han gang i han opfører sig bare som en idiot"

Så siger politibetjenten A som stadig har hårdt fat i min krave: "Så er det nok! Du er anholdt" og slæber mig det sidste stykke hen til politibilen uden at jeg siger noget eller strider imod.

Imens han gør det spørger min kone: "Hvorfor anholder du?!" Han svarer: "Det gør jeg fordi han kaldte mig for en idiot"

Så vender betjenten mig om og vrider min venstre arm hårdt om på ryggen og hamrer mig ind i patruljevognens motorhjælm, hvor jeg rammer hovedet i motorhjælmen.

Jeg råber: "OK, OK JEG GØR IKKE NOGET!"

Der bliver ikke sagt mere fra politiet, og de reagerer ikke når jeg råber: "Aav min arm! Den sagde knæk! I har ødelagt min arm!"

begge betjente står nu bag mig og vrider og vrikker med begge mine arme og har tilsynladende svært ved at give mig håndjern på.

Min kone bukker sig ned til mig og spørger om jeg er ok, og siger til mig igen "bare vær rolig det skal nok gå." Jeg siger jeg er rolig og jeg gør ikke noget, men fortæller at min arm sagde knæk oppe ved skulderen og at det gjorde virkelig ondt.

Hun siger til politibetjentene: "Hvorfor er i så voldige? kan i være lidt rolig, han gør jo ikke noget eller strider imod." De svarer ikke. Hun siger også: "han er jo en stor mand men derved behøver i ikke være så voldsomme med det der " (altså håndjen)

jeg prøver at løfte hovedet lidt for at svare min kone og får hovedet endnu engang hamret i motorhjælmen fra politibetjent A med begge hænder lige om bag i nakken.

Jeg siger så til min kone "optag dem", hun har allerede telefonen frem og siger: "det gør jeg også" min kone spørger om hun må tag med. Betjenter svarer Nej.

...

Da vi ankom på politistationen, steg betjentene sig ud af bilen. Jeg havde rigtig ondt i v. arm og følte som om den var brækket.

Betjent A åbnede døren op til mig. Han sagde jeg skulle stige ud af bilen, jeg svarede ham at jeg ikke kunne bevæge mig ud af bilen, og at jeg ville have falk da min arm gjorde så ondt, og jeg følte den var brækket. Han svarede at han nok skulle få mig ud af bilen. Han tog fat i mit hægje ben og begyndte at forsøge at hive mig ud af bilen i ca. 1-2 min. Det lykkedes ikke.

...

Da de fjernede håndjernene gjorde det rigtig ondt. Jeg kunne se at mine hænder var hævet, og de havde placeret håndjernene et stykke op ad hånden og ikke på håndledene. Det gav mærker på begge hænder samt følelsesløshed. Min v. arm kunne jeg næsten ikke bevæge på tidspunktet.

Jeg spurgte nogle andre politibetjente om at hjælp til at fjerne jakken da jeg blev bedt om det. Da jeg ikke kunne gøre det selv med de smerter jeg havde i armen.

...

Der bedte han mig om at tag alt mit tøj af. Alle betjentene stod stadig og kiggede på. Da jeg havde smidt tøjet tog betjent B en lille lomme lygte frem, og så bedte han mig om at bukke mig fremover. Der afviste jeg men han gentog at jeg skulle bukke mig fremover, ellers ville de holde mig ned og tvinge mig til det.

Så bukkede jeg mig og han kiggede med lommelygten om bag i.

Så gik de alle ud af rummet og lukkede døren. Jeg tog tøjet på igen.

...

Følelsen begyndte at komme lidt igen imin v. arm, men det gjorde fortsat ondt. Men det beroligede mig lidt da jeg så vidste at den nok ikke var brækket.

Efter chokket var lidt ovre fra hele situationen begyndte jeg at mærke smerterne i nakken der strålede ned af armen, samt nederst i ryggen (lændet) og i højre ben sin betjent B havde haft fat i."

Den 29. august 2014 afviste Den Uafhængige Politiklagemyndighed at behandle erstatningssøgendes klage over politiet adfærd i forbindelse med anholdelsen den 27. november 2013, da klagen først blev indgivet den 19. juni 2014 og dermed senere end 6 måneder efter det forhold, der blev klaget over.

Der er fremlagt faktura af 23. marts 2015 fra *Virksomhed*, psykolog *Psykolog1* til erstatningssøgende. Det fremgår af fakturaen, der er 383 kr., at ydelsen har været for første individuelle konsultation, og at der ikke er aftalt yderligere konsultationer.

Statsadvokaten i Viborg traf den 8. maj 2015 beslutning om delvist at imødekomme erstatningssøgendes krav, således erstatningssøgende blev anset for berettiget til 3.600 kr. i erstatning for frihedsberøvelse. Erstatningskravene vedrørende erstatning for legemsundersøgelse og personskade blev afvist. Det fremgår, at beslutningen er begrundet således:

"Begrundelse for delvis nægtelse af erstatningskravet

Min begrundelse for at nægte erstatning for legemsundersøgelsen foretaget i forbindelse med anholdelsen, er at dette som udgangspunkt vil være at anse som et underordnet accessorium til frihedsberøvelsen. Dette udgangspunkt kan fraviges såfremt legemsundersøgelsen er at anse som særligt indgribende, som f.eks. ved rectalundersøgelse eller undersøgelse af kønsorganer.

Deres klient blev afklædt i forbindelse med visitationen, men det blev ikke foretaget nærmere undersøgelse af kønsorganerne. Jeg finder derfor ikke, at indgrebet er at anse som særligt indgribende, hvorfor der ikke kan ydes erstatning for dette.

For at få erstatning efter retsplejelovens § 1018 h, er det en forudsætning at politiet har handlet ansvarspådragende, og at der som følge heraf er lidt et økonomisk tab, som er tilstrækkelig dokumenteret.

Det er ikke ved de fremsendte dokumenter af 24. marts 2015 og 5. maj 2015 godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem handlinger foretaget under anholdelsen, og de gener Deres klient oplever. Der er i de pågældende dokumenter blot tale om en konstatering af gener. Det fremgår ikke heraf, om disse er en følge af anholdelsen.

Jeg har noteret mig, at de ligeledes tager forbehold for at kræve tabt arbejdsfortjeneste. Dette er ikke nærmere dokumenteret.

Såfremt De fremsender yderligere dokumentation for årsagssammenhæng mellem anholdelsen og de gener, Deres klient oplever samt dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste, kan sagen eventuelt genoptages.

Salær

Det fremgår af sagen, at De har været beskikket som forsvarer under straffesagen. De har efter det oplyste modtaget 17.500 kr. + moms i salær for Deres arbejde som forsvarer.

Jeg anser Deres arbejde med at fremsætte erstatningskravet for at være af ubetydeligt omfang i forhold hertil. Jeg mener derfor ikke, at De har krav på at få yderligere salær i sagen. Jeg henviser herom til Rigsadvokatens Meddelelse nr. 1/2015"

Erstatningssøgende påklagede den 22. maj 2015 statsadvokatens afgørelse til Rigsadvokaten, der den 4. august 2015 besluttede ikke at ændre statsadvokatens afgørelse og henviste til statsadvokatens begrundelse.

Der har under sagens behandling været stillet spørgsmål til Retslægerådet, der den 3. februar 2017 har givet udtalelse herom. Det fremgår af Retslægerådets udtalelse bl.a.:

”Spørgsmål 1:

Har erstatningssøgende varige lidelser i ryg og nakke? I bekræftende fald hvilke?

Har erstatningssøgende ved anholdelsen den 27. november 2013 kl. 17.22 på Adresse pådraget sig midlertidige og/eller varige lidelser i ryg og nakke eller en forværring af forud bestående lidelser i ryg og nakke?

Retslægerådet bedes oplyse om det kan konstateres, om erstatningssøgende efter anholdelsen har yderligere diskusprolapser i ryg og nakke i forhold til før anholdelsen?

I bekræftende fald er der da årsagsforbindelse mellem anholdelsen og lidelsen/forværringen?

Sagsøger har en udtalt degenerativ ryglidelse med flere diskusprolapser i både nakke og lænd, som Retslægerådet vurderer varig. I egen læges journal beskrives nakkesmerter og forværring af lændesmerter efter anholdelsen den 22.11.13, men Retslægerådet vurderer ikke, at sagsøger kan have pådraget sig en forværring af ovennævnte lidelse ved anholdelsen. I lænden har sagsøger ikke pådraget sig nye diskusprolapser, men der er sket en forværring af en prolaps, som Retslægerådet dog ikke kan årsagsforbinde med anholdelsen.

...

Spørgsmål 3:

Har erstatningssøgendes varige lidelser i højre ben? I bekræftende fald hvilke?

Har erstatningssøgende ved anholdelsen den 27. november 2013 kl. 17.22 på Adresse pådraget sig midlertidige og/eller varige lidelser i højre ben eller en forværring af forud bestående lidelser i lidelser i højre ben?

I bekræftende fald er der da årsagsforbindelse mellem anholdelsen og lidelsen/forværringen?

I foråret 2014 angiver sagsøger tiltagende gener fra højre ben og ligeledes i 2016. Retslægerådet vurderer derfor, at disse er langvarige, men Retslægerådet kan ikke prognosticere, om disse er varige. Retslægerådet finder ikke, at disse gener kan tilskrives forhold omkring anholdelsen den 22.11.13.

...

Spørgsmål 5:

Har erstatningssøgendes varige psykiske lidelser, herunder PTSD? I bekræftende fald hvilke?

Har erstatningssøgende ved anholdelsen den 27. november 2013 kl. 17.22 på Adresse pådraget sig midlertidige og/eller varige psykiske lidelser, herunder PTSD, eller en forværring af forud bestående psykiske lidelser?

I bekræftende fald er der da årsagsforbindelse mellem anholdelsen og lidelsen/forværringen?

Ud fra de ikke særligt fyldestgørende psykiatriske oplysninger, er det muligt, at sagsøgte lider af PTSD. Såfremt det er tilfældet, er det forårsaget af hændelser i hjemlandet. Symptomer på PTSD er dog kun beskrevet overfladisk i notat fra Klinik for PTSD ved to samtaler i 2014.

Anholdelsen i 2013 kan have forstærket eventuelle PTSD-symptomer, men ikke forårsaget dem.

Spørgsmål 6:

*Har erstatningssøgende varige lidelser i nakken, herunder smerter/sovende fornemmelse i arme?
I bekræftende fald hvilke?*

Har erstatningssøgende ved anholdelsen den 27. november 2013 kl. 17.22 på Adresse pådraget sig midlertidige og/eller varige lidelser i nakken, herunder smerter/sovende fornemmelse i begge arme eller en forværring af forud bestående lidelser i nakken, herunder smerter/ sovende fornemmelse i begge arme?

I bekræftende fald er der da årsagsforbindelse mellem anholdelsen og lidelsen/forværringen?

Retslægerådet henviser til besvarelsen af spørgsmål 1, idet de omtalte degenerative lidelser kan forklare de udstrålende smerter og sovende fornemmelser i arme og hænder.

Spørgsmål 7:

Såfremt erstatningssøgende har en eller flere af de i forhold 1-6 omtalte lidelser, kan de pågældende lidelser da antages at være helt eller delvist opstået som følge af anholdelsen den 27. november 2013 kl. 17.22 på Adresse, hvis Retslægerådet lægger den forklaring til grund, som erstatningssøgende har afgivet omkring hændelsesforløbet (ekstraktens side 11-15, side 50-52 og side 65-68)?

Spørgsmål 8:

Såfremt erstatningssøgende har en eller flere af de i forhold 1-6 omtalte lidelser, kan de pågældende lidelser da antages at være opstået helt eller delvist som følge af anholdelsen den 27. november 2013 kl. 17.22 på Adresse, hvis Retslægerådet lægger de forklaringer til grund, som er afgivet af politiassistenterne (ekstraktens side 43-45, side 58-64 og side 69-75)?

Ad spørgsmål 7 og 8:

Retslægerådet vurderer ikke, at hændelsesforløbet under anholdelsen påvirker Retslægerådets besvarelse af spørgsmålene, fraset det anførte i besvarelsen af spørgsmål 5.

Spørgsmål 9:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.”

Retslægerådet har den 28. juni 2021 afgivet en supplerende udtalelse. Det fremgår heraf:

”Spørgsmål 10:

Skadelidte oplyser, at han i forbindelse med anholdelsen den 27. november 2013 på Adresse blev lagt på maven hen over motorhjælmen på en bil. Da skadelidte lå på motorhjælmen pressede de medvirkende politiassistenter hans hoved ned ved at presse på nakken. Skadelidte hører og mærker et knæk i nakken, da politiassistenterne presser på hans nakke.

Retslægerådet bedes oplyse, om skadelidtes præciserende beskrivelse giver anledning til at ændre besvarelsen af spørgsmål 1 af 3. februar 2017?

De nye oplysninger peger ikke på nogen specifik lægeligt defineret tilstand og giver ikke Retslægerådet anledning til at ændre besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 11:

Skadelidte oplyser, at han efter ankomst til Politigården i Aarhus blev trukket kraftigt i højre ben af en af de medvirkende politiassistenter, som et led i dennes forsøg på at få skadelidte trukket ud af patruljebilen. Skadelidte oplyser, at han blev trukket og rykket i højre ben i adskillige minutter. Skadelidte oplyser, at han i forbindelse med at han blev trukket og rykket i højre ben fik smerter i benet og har haft det siden den 27. november 2013. Skadelidte har aldrig tidligere haft smerter i sit højre ben.

Retslægerådet bedes på baggrund af skadelidtes præciserende beskrivelse oplyse, om beskrivelsen giver Retslægerådet anledning til at ændre Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 3 af 3. februar 2017?

De nye oplysninger peger ikke på nogen specifik lægeligt defineret tilstand og giver ikke Retslægerådet anledning til at ændre besvarelsen af spørgsmål 3.

Spørgsmål 12:

Skadelidte oplyser, at han tidligere har modtaget antidepressiv medicin. Han ophørte hermed ca. 2 år forud for den 27. november 2013. Skadelidte har aldrig før anholdelsen den 27. november 2013 hørt sig diagnosticeret med PTSD.

Psykolog Psykolog2 har den 20. marts 2017 beskrevet skadelidtes påvirkning af PTSD og samtidig anmodet skadelidtes egen læge om at henvise skadelidte til Enhed for OCD og Angst, idet skadelidte ikke har kunnet gennemføre psykiatrisk behandling (Klinik for PTSD og Transkulturel Psykiatri), idet klinikken ligger ved siden af politistationen.

Retslægerådet bedes oplyse, om psykolog Psykolog2s beskrivelse giver Retslægerådet anledning til at ændre besvarelsen af spørgsmål 5 af 3. februar 2017?

Retslægerådet bedes samtidig oplyse, i hvilket omfang anholdelsen den 27. november 2013 formodes at have forstærket skadelidtes PTSD-symptomer?

Et notat fra psykolog, Psykolog2, uden beskrivelse af symptomer eller historik i symptomatologi giver ikke anledning til at ændre tidligere besvarelse af spørgsmål 5.

Det fremgår af notater fra psykiatrien, fra blandt andet 2008, at der har været flere henvendelser i psykiatrien med forskellige diagnoser, overvejende tilpasningsreaktion, og sagsøger har været i behandling med psykofarmaka inden anholdelsen. I notat fra Klinik for OCD og angstlidelser, dateret den 23. maj 2017 (uden angivelse af undersøger) beskrives en række PTSD-symptomer – men samtidig fremhæves det, at sagsøger var usammenhængende, rodende og ukoncentreret, hvilket vanskeliggør en sikker diagnose. I notatet beskrives blandt andet ” ... flere traumatiserende oplevelser i hjemlandet Palæstina ... ” og ”PTSD-diagnosen er stillet på baggrund af uretmæssig anholdelse af politiet ... ”.

Anholdelsen findes tvivlsomt at kunne give anledning til PTSD, men i kombination med tidligere traumer er det muligt, at den har kunnet forstærke allerede tilstedeværende psykiske symptomer, herunder mulig PTSD.

Spørgsmål 13:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.”

Der er endvidere fremlagt det journalmateriale, som har det grundlag for Retslægerådets udtalelser

Der er endvidere fremlagt fødselsattest og en udskrift fra den syriske hær vedrørende erstatningssøgende.

Politiassistent Vidne1 har som vidne forklaret, at han godt kan huske episoden. En sikkerhedsvisitation er af hensyn til sikkerheden, og det er mere overfladisk end en bevisvisitation. Det er for at sikre, at man ikke har noget, der kan bruges til at lave skade med. Det tager højst et par minutter. Ved en bevisvisitation skal den undersøgte tage tøjet af. Han husker ikke, hvor meget erstatningssøgende skulle have af. Foreholdt rapporten ville han have skrevet, hvis der blev lavet en rektalundersøgelse eller undersøgelse af kønsdelene. Sikkerhedsvisitation er for at sikre, at der ikke kommer noget med i cellen, som ikke skulle med. Det er kun politiet, der var til stede under undersøgelsen, der samlet tager 10 minutter. Det er kort tid heraf, hvor man er afklædt.

Erstatningssøgende sagde, at han havde smerter i en arm. Han ville have skrevet, hvis erstatningssøgende gav udtryk for smerter andre steder. Foreholdt sin forklaring i retten, ekstraktens side 45, 1. afsnit, hvoraf fremgår:

”Tiltalte klagede over smerter i den ene arm, men senere klagede han over smerter i den anden arm. Vidnet finder derfor ikke klagen over smerterne i armen for troværdig. Det var nødvendigt at flytte tiltaltes bil af hensyn til trafikafviklingen, og tiltaltes kone kunne ikke køre.

Vidnet havde netop sat sig ind i tiltaltes bil og var begyndt at trille, da Person2 gav lys for at signalere, at der var uro. Så vidt vidnet husker, stod tiltaltes kone på det tidspunkt på fortorvet ved bilen. Vidnet gik derfor tilbage til patruljevognen, og Person2 sagde, at tiltalte havde truet ham (Person2) med at sparke ham i hovedet. På vej ind til Politigården sad vidnet ved siden af tiltalte og tiltalte sagde, at han ville kigge grundigt på vidnets ansigt, således at tiltalte kunne genkende vidnet og han sagde også til vidnet, at ”du kommer til at få store problemer med mig”.

har han forklaret, at han ikke kan konkretisere det, men når det bliver læst op, så kan han svagt huske det. Han syntes, at det var mærkeligt, måske påtaget. Han ville have skrevet, hvis der blev givet udtryk for smerter i nakke og ryg. Hvis erstatningssøgende havde bedt om lægehjælp, og de fandt det berettiget, så ville de have ringet efter en læge, og han ville have skrevet om det i rapporten. Han kan ikke huske, at erstatningssøgende sagde, at han ville klage over vidnet.

Nogle gange nøjes man med at kigge i underbukserne, uden at den undersøgte skal have dem af. Det kan godt være, at man ved euforiserende stoffer kigger nærmere i kropsåbninger efter stoffer. Han husker ikke, at erstatningssøgende blev lyst bagi. Han ville have skrevet, hvis det ikke havde været en normal undersøgelse.

Foreholdt sin forklaring i retten, ekstraktens side 44, nederst, hvoraf fremgår:

” ...

Tiltalte råbte igen ”idiot” og blev så anholdt. Tiltalte modsatte sig anholdelsen, men vidnet vil ikke betegne anholdelsen som en voldsom anholdelse. Tiltalte blev lagt over politibilens køler og fik håndjern på. Tiltalte slog ikke hovedet.”

har han forklaret, at han kan genkende det, når det bliver læst op. Hvis man modsætter sig anholdelse, så kan man blive lagt ned på køleren.

Hvis en anholdt klager over smerter, så er det vagtlederen og vagtcentralen, der tager over og tilkalder en læge.

Erstatningssøgende har forklaret, at hændelsen var, som beskrevet af ham. Han oplevede anholdelsen som unødvendig. Han sagde kun ”idiot” to gange. Han var ikke sur. Da han omtalte betjenten som ”idiot”, var det henvendt til hans kone. Han gjorde intet. Han var ikke provokerende. Der var ingen grund til, at han skulle anholdes. Han var rolig. Det har ændret hans liv for altid. Han mener, at politiet

opførte sig uprofessionelt. Betjentene angreb ham helt vildt. Han er bange for, at han ikke kan standse sin PTSD, hvis han begynder at tale om det. Han blev taget i hver sin arm og trukket hen til bilen. Han sagde, at de bare kunne give ham håndjern på. Begge hans arme blev trukket op, og han hoved blev trykket mod motorhjelm. Han modsatte sig ikke anholdelsen. Han kunne godt stige ud af patruljebilen selv. Han var så bange for den ene betjent. Hans kone var gravid, og betjentene var meget angribende, og en betjent hev i hans højre ben. Der blev rykket i benet i 1-2 minutter. Det var meget voldsomt, der blev hevet. Han fik ikke chancen for at komme ud. Han hørte et "klik" i nakken, da han blev trykket mod motorhjelm, og han fik ondt i begge arme. Han bad om, at der blev ringet til Falck og en læge, men det skete ikke. Betjentene sagde ikke noget, men gik deres vej. På politigården skulle han tage alt tøj af, også underbukser, og han fik stukket en flad hånd ind i sin numse. Han sagde, at det var meget nedgørende. Derefter sad han i adskillige timer i et ventrum, før han blev afhørt og løsladt.

Før anholdelsen havde han en diskusprolaps. Efter anholdelsen blev hans diskusprolaps forværret, og det gør permanent ondt. Han tager piller. Indtil anholdelsen havde han været selvstændig siden 2003. Han har også fået angst og er bange. Han kan ikke få behandling for hans smerte i højre ben, da behandlingen vil gøre det værre. Han har fået at vide, at han skal leve med sine skader resten af livet.

Han er født i Jordan, men hans forældre er palæstinensere. Han er selv født og opvokset i Jordan. Han har aldrig været i Palæstina, og han har ikke været i krig eller i fængsel. Han har også taget uddannelse i Jordan. Han havde ingen ubehagelige oplevelser, før han kom til Danmark. Han har været deprimeret, men kom ud af det i 2010.

Natten efter anholdelsen begyndte det at køre rundt i hans hjerne. Han var bange og rystede. Hans kone blev bekymret. Han ringede til lægen. Han troede, at han havde fået en blodprop. Han får angst, når han ser politiet, og når han bliver behandlet uretfærdigt. Hans gener og symptomer stammer direkte fra hændelsen, hvor han blev anholdt. Han får beroligende piller et par gange om ugen, så han kan sove. Han har nu et fleksjob på 2 timer om dagen. Han er ikke færdigbehandlet endnu. Han har betalt psykologen penge.

Han fik en hånd stukket op i numsen på politigården. Det er ham, der har sagt indholdet i den fremlagte redegørelse, ekstraktens side 11, men han har ikke skrevet den. Han kan ikke huske, hvorfor der ikke står noget om, at han fik en hånd op i enden. Han kan ikke huske, hvornår redegørelsen er skrevet ned. Han var meget syg, og derfor klagede han først over betjentene den 19. juni 2014.

Hans havde et helt normalt forhold til politiet før november 2013. Han var blevet anholdt før. Han var 25% sygemeldt pga. sin diskusprolaps på anholdelsestidspunktet. Foreholdt udskrift af lægejournal, ekstraktens side 22, hvoraf fremgår bl.a.:

"Pt. er forud for anholdelsen den 26/11/13 75 % sygemeldt pga. diskusprolaps i lænden med udstråling til ve. ben."

har han forklaret, at han ikke kan huske, om han i stedet var 75% sygemeldt.

Han kan godt have været anholdt i juli 2013. Det var venlige betjente. Det var en stor sag, da de troede, at han havde en sprængstofsvest på. Det er ikke rigtigt, når det i ovenstående lægejournal står, at han tidligere på året blev anholdt, og at den anholdelse gav smerter. Han kan ikke huske det.

Foreholdt udskrift af lægejournal, ekstraktens side 21, hvoraf fremgår:

"Tiltalte er en 37-årig palæstinensisk mand, der i Palæstina har været fængslet og oplevet voldsomme handlinger. I 2001 flygtede han med familien til Jordan og videre alene til DK, hvor Tiltalte har klaret sig ok indtil, han i 2007/8 pga. ugyldig opholdstilladelse fik problemer. Senere

har der været flere ubehagelige oplevelser med politiet, især ved anholdelse for hh to år siden og for fire mdr. siden.”

han har forklaret, at han ikke ved, hvem der har sagt, at han har været fængslet og oplevet voldsomme handlinger. Han kan ikke huske, om han også blev anholdt i 2012.

Foreholdt udskrift af lægejournal den 18. februar 2013, tillægsekstraktens side 48, har han forklaret, at det er rigtigt, at der blev ransaget før. Han var ikke sur på politiet, men det var uretfærdigt.

Han var ved en psykolog i 2015, da han havde PTSD. Han ved ikke, om de talte om anholdelsen i denne sag. Han kan ikke huske, hvad de talte om. Han kan ikke huske, om han forud for 2015 har været ved psykolog. Hans psykiske lidelser og ryglidelser kan ikke være fra en tidligere anholdelse. Første gang fik han ikke håndjern, men plastikstrips på.

Vidne2 har som vidne forklaret, at hun oplevede anholdelsen voldsom og skræmmende. Hun og *Erstatningssøgende* havde travlt. *Erstatningssøgende* var ikke sur, men han sagde, at han havde travlt. *Erstatningssøgende* steg ud af bilen. Han spurgte, hvorfor betjenten tog et billede af ham. Betjenten tog fat i *Erstatningssøgende* krave. *Erstatningssøgende* sagde til hende, at betjenten opførte sig som en idiot. Betjenten tog *Erstatningssøgende*' arm om på ryggen. Den anden betjent tog den anden arm, og de kastede *Erstatningssøgende* mod motorhjelm. *Erstatningssøgende* sagde "av min arm", og den sagde knæk. Betjentene stod og kæmpede med *Erstatningssøgende*, som om han gjorde noget. *Erstatningssøgende* sagde, at hans arm gjorde ondt igen. De gav *Erstatningssøgende* håndjern på. Det så ud til, at det var svært for dem. De skubbede også *Erstatningssøgende*' nakke ned i hjelmen igen. Det var helt uprovokeret.

Erstatningssøgende har ondt i ryggen hver dag, og det havde han ikke før. Han havde lidt lændesmerter før. Der er sket en pludselig forværring. Det kom umiddelbart efter anholdelsen. Han fik også ondt i nakken. Psykisk er det også noget helt andet. *Erstatningssøgende* er påvirket af PTSD, som han ikke var før. Hun kan se og høre på *Erstatningssøgende*, at det fylder meget hos ham. Hun forstod det ikke, lige da det skete, men nu kan hun forstå, at der er bestemte ting, der er "triggere". *Erstatningssøgende* prøver at undgå bestemte steder eller situationer, herunder betjente, patruljevogne og lignende. Hun tror, at det er hende, der har skrevet redegørelsen, der er fremlagt i ekstraktens side 11. Det var *Erstatningssøgende*, der fortalte, og hun skrev ned. Det er *Erstatningssøgende* oplevelse, men hun har måske rettet i det, ligesom hun har tilføjet sine egne opfattelser.

Rettens begrundelse og afgørelse

1. og 2. Erstatning for posttraumatisk belastningsreaktion og erstatning for rygsmerter mv.

Erstatningssøgende har fremlagt méntabeller, der er lagt til grund for de nedlagte erstatningspåstande. Der er imidlertid ikke fremlagt dokumentation for, at erstatningssøgende har pådraget sig mén af de angivne størrelser, eller på anden måde ført bevis for, at der er lidt et økonomisk tab.

Erstatningssøgende har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem de lidelser, der danner grundlag for erstatningen og anholdelsen den 27. november 2013.

Der er i den forbindelse fremlagt udtalelser fra Retslægerådet på baggrund af det lægelige materiale i sagen. På baggrund af Retslægerådets udtalelser må det lægges til grund, at der ikke er årsagssammenhæng mellem erstatningssøgendes lidelser og anholdelsen den 27. november 2013, og

da den øvrige bevisførelse herom fra erstatningssøgende ikke kan føre til et andet resultat, tages anklagemyndighedens frifindelsespåstand for disse punkter til følge.

3. Godtgørelse for legemsundersøgelse

Det fremgår af sagens oplysninger, at der er givet erstatning for frihedsberøvelse mellem 5 og 10 timer opgjort til 3.600 kr. Efter retspraksis er en legemsundersøgelse et accessorium til en frihedsberøvelse og erstatning herfor vil være indeholdt i erstatningen for frihedsberøvelsen, medmindre der er tale om en særligt indgribende legemsundersøgelse.

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at erstatningssøgende blev bedt om at afklæde sig helt på politigården af hensyn til en sikkerhedsvisitation, og der er ikke ført bevis for, at legemsundersøgelsen har været særligt indgribende. Der er derfor ikke grundlag for at tilkende yderligere erstatning for den skete legemsundersøgelse i medfør af retsplejelovens § 1018 b, og anklagemyndighedens frifindelsespåstand tages herefter for dette punkt til følge.

4. Lægeerklæring

Erstatningssøgende har krævet erstatning for udgifter til en konsultation hos en psykolog den 23. marts 2015. Det fremgår ikke af den fremlagte faktura, hvad den angivne konsultation, der har fundet sted ca. 1 1/2 år og 4 måneder efter anholdelsen den 27. november 2013, nærmere har drejet sig om. Den øvrige bevisførelse herom i form af erstatningssøgendes forklaring har heller ikke nærmere kunnet afklare, hvilken ydelse fakturaen dækker over. Retten finder herefter ikke, at erstatningssøgende har løftet bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem anholdelsen og konsultationen, og anklagemyndighedens frifindelsespåstand tages herefter for dette punkt til følge.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 1. afdelings DOM

(dommerne Ida Skouvig, Hanne Harritz Pedersen og Rasmus Foged (kst.)

Dato: 2. maj 2023

Rettens sagsnr.: S-1642-22

Anklagemyndigheden mod *Erstatningssøgende*, født juni 1977, (advokat Torben From, Aalborg)

Retten i Aarhus har den 27. juni 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 15-7892/2015).

Påstande

Erstatningssøgende, *Erstatningssøgende*, har for landsretten nedlagt endelig påstand om erstatning på 191.683 kr., idet kravet vedrørende erstatning for rygsmerter mv. udgår.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Erstatningssøgende og vidnet *Vidne2* har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Erstatningssøgende har supplerende forklaret, at han var på vej til en bilauktion, da han den 27. november 2013 blev standset af politiet. Han var bilforhandler og skulle købe en bil.

Han havde derfor travlt, hvilket han forklarede politiet. Politiet sagde, at de havde hele aftenen. Han var nervøs for, at hans hustru skulle abortere. Situationen kom ud af kontrol. Politiet tog et foto af ham, mens han sad i sin bil, og han blev blændet heraf. Han sagde til sin kone, at politiassistenten opførte sig som en idiot. Han blev herefter hevet ud af bilen og lagt i håndjern. Politiet slog hans hoved ned i bilen. Han hørte i den forbindelse et klik i nakken. Da han kom hen til politistationen, skulle han tage sit tøj af. Politiassistenten lyste ham ind i numsen med en lygte, mens denne tilkaldte sine kolleger, og stak en hånd i hans numse.

Vidne2 har supplerende forklaret, at hun stadig er gift med *Erstatningssøgende*. Hun er af dansk oprindelse. Efter episoden den 27. november 2013 blev *Erstatningssøgende* deprimeret. De havde ikke kendt hinanden i så lang tid, men før anholdelsen var han en glad person. Det kom efterhånden frem, at han havde det dårligt på grund af anholdelsen. Hun opfordrede ham derfor til at søge læge. Hvis han i dag ser politiet, bliver han anspændt og vil hjem. Der kan være mange ting, der trigger hans PTSD, og han kan herefter have det skidt i flere uger. Hun var i 4. eller 5. måned, da han blev anholdt. Hun havde forinden haft en spontan abort, og de var derfor nervøse, så det kan nok have forværret situationen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at der ikke er ført bevis for, at der er årsagssammenhæng mellem erstatningssøgendes mulige lidelser og anholdelsen den 27. november 2013. Landsretten tiltræder endvidere, at der ikke er ført bevis for, at der er grundlag for at tilkende yderligere i godtgørelse. Endelig er der heller ikke ført bevis for årsagssammenhæng mellem anholdelsen og konsultationen hos psykolog.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger for landsretten.